

Tornar de vacances

MOLT PERSONAL
XAVI ROCA
@XAVIROCA1

Avi és 31 d'agost –per cert, moltes felicitats a tots els Ramons i Ramones– el darrer dia del mes. Per a moltes persones significa la fi de les vacances i l'inici de la seva vida habitual. Recordo perfectament la tristesa amb la que vivia aquest dia quan era petit. Significava acabar el millor període de l'any. No anar al col·legi, anar de vacances amb la família, llevar-me tard... infinitat d'aspectes que feien de les vacances d'estiu un espai temporal realment extraordinari. Vivia, com la majoria de nens i nenes, estius autènticament genials, els gaudia i exprimia al màxim. Però tot lo bo s'acaba. Crec que segurament és una de les característiques de les coses realment bones de la vida, que s'acaben, que duren poc, que són efímeres. Perquè sinó fos així, segurament no les valoraríem tant, no serien tant bones. Perquè no hi ha estiu sense hivern, no hi ha dia sense nit, no hi ha oasis sense desert. L'alternança de moments bons i de moments no tant bons és el que dona sentit a la nostra vida.

A mesura que m'he anat fent gran les meves vacances d'estiu s'han reduït i també segurament ha disminuït la intensitat amb que visc i gaudeixo de l'estiu. No obstant, afortunadament ha millorat moltíssim la il·lusió amb la que he assumit la fi de les vacances i el fet de tornar a la

vida diguem-ne que normal. En la època estudiantil, vivia realment com una catàstrofe el fet de tornar a l'activitat habitual. Se'm feia costa amunt anar de nou a l'escola, a llevar-me aviat, a tenir poques estones d'oci... I també en passava en l'època universitària, pensar que havia de marxar de nou a Barcelona i deixar la meua vida a Lleida era realment dur. Ara de gran visc amb il·lusió i felicitat la fi de les vacances. Tot i que afortunadament m'ho passo molt bé gaudint de l'estiu, d'estar amb la família, de fer realment vacances... també tinc la gran sort de tenir ganes de tornar a treballar.

M'il·lusiona pensar en l'inici d'un nou curs acadèmic, de pensar en nous projectes professionals, de canviar coses, de millorar alguns aspectes que he estat pensant durant les vacances... I comparo aquesta situació meua amb la que

**No ho visquis com una
tragèdia, afronta-ho
il·lusionat perquè tens moltes
ganes de treballar**

sentia quan era petit i jove i el canvi és espectacular. Per això et recomano que et sacrificis de jove, que estudiis i et preparis per a que quan siguis més gran, puguis experimentar una bona tornada de vacances. Que no ho visquis com una tragèdia sinó que ho afrontis realment il·lusionat perquè tens moltes ganes de tornar a treballar. Perquè t'agradi tant la teua feina, que t'ompli i et faci feliç. Ara bé, per assolir-ho cal esforçar-se de jove. Però et puc ben assegurar que és un esforç que paga la pena. Pensa que la majoria de nosaltres haurem de dedicar segurament més de 40 anys a treballar. Així, que potser té sentit aquest sacrifici en la teua etapa formativa per gaudir i ser més feliç en la teua vida professional que durarà molt temps. I si al tornar de vacances no tens feina o treballes en alguna feina que no t'agrada, treballa amb força per revertir la situació. Treballa del que puguis, tots ho hem fet. Però no et conformis. No deixis de lluitar pels teus somnis. Dedicats temps a conèixer-te, a saber què és el que realment et motiva a nivell professional i quins són els teus talents. Sacrifica't, forma't, agafa experiència... En definitiva, no deixis de lluitar per tenir un treball que realment et motivi. Perquè com deia Confuci "tria un treball que t'agradi i no hauràs de treballar ni un dia a la teua vida".